

3-5-99

nº 101
Química

La indústria dels tints.
Una introducció a la
Sig: CC 4
Registre: 60130
CRP del Segrià

DEPARTAMENT
LLEIDA
Departament d'Educació

LA INDUSTRIA DE TINTS:

UNA INTRODUCCIO A LA TECNOLOGIA QUÍMICA

MOTIVACION

- M.1. Un análisis de las estadísticas de paro en la zona del Vallés Occidental, muestra que el ramo del agua, dentro de la industria textil, ofrece los menores índices de paro, lo que hace prever unas reales posibilidades ocupacionales. (objetivo general 0.1/0.2.)
- M.2. El tema se presenta a modo de "centro de interés" en torno al cual se arbitra, en forma natural, un entramado conceptual y de manipulación elemental, sobre algunos aspectos de Química General (objetivos generales 0.5. y 0.6.)
- M.3. La unidad seleccionada permite ilustrar algunas tecnologías elementales y métodos operatorios simples que, sin requerir un utillaje específico, suponen un inicio al aprendizaje técnico. (objetivo general 0.3.)

CONTENIDOSCONTENIDOS CONCEPTUALES

1. Mezclas sustractivas y aditivas de colores
2. El triángulo cromático
3. Clasificación de fibras
4. Colorantes sintéticos y naturales
5. El agua como disolvente: concentración en %
6. Curvas de solubilidad: interpretación gráfica
7. Algunos productos solubles: óxidos y peróxidos
hidruros e hidróxidos
ácidos y sales
8. Formulación: reglas elementales
9. Ionización de ácidos y bases
10. Idea cualitativa de pH
11. Reacciones ácido-base: neutralización
12. Aguas duras y blandas: dureza temporal y permanente.

CONTENIDOS TECNOLOGICOS

1. Reconocimiento de fibras naturales al microscopio
2. Comparación y superposición de colores
3. Curvas de solubilidad
4. ~~Métodos~~ de separación por solubilidad. Manejo de tablas
5. Estudio de la dureza del agua. Iones que producen dureza
6. Efecto de los detergentes. Detergentes fuertes y débiles
7. Conceptos específicos en tintorería. Terminología

CONTENIDOS TECNICO-LABORALES

1. Medida de masas. Uso de la balanza
2. Medida de volúmenes. Uso de probetas, pipetas y buretas.
3. Separación por filtrado
4. Preparación de disoluciones ácidas y alcalinas de distinta concentración.
5. Valoración de disoluciones ácidas y básicas. Uso de indicadores
6. Eliminación de la dureza del agua
7. Tintura sobre algodón: uso de colorantes industriales
 - 7.1. Gama monocromática a diferentes concestraciones
 - 7.2. Gama bicromática
8. Blanqueo de la lana mediante H_2O_2 : técnicas
9. Estampación y serigrafía.
10. Ensayos de solidez al lavado y a la luz.
11. Técnicas actuales de acabado y blanqueo: visita al laboratorio de tintorería de la E.T.S.I.I.T.
12. La industria tintorera en el Vallés: visita a una industria de tintes.

LA INDUSTRIA DE TINTS:

UNA INTRODUCCIÓ A LA TECNOLOGIA QUÍMICA

UNITAT DIDÀCTICA Nº 1

Color i colorants

PROGRAMA

- Introducció històrica
- Color llum i color pigment
- Colorants sintètics i naturals
- Fibres sintètiques i naturals

OBJECTIUS ESPECÍFICS DE L'UNITAT

1. Donar una motivació general del curs.
2. Fer palés la importància que ha tingut, a les diferents cultures, l'utilització de pigments, tant a nivell artístic com en la ornamentació dels teixits.
3. Suscitar en l'alumne els déficits de coneixements previs sobre el tema, tant a nivell tecnològic com a nivell conceptual.
4. Donar a conèixer, de forma general, el procés d'aparició del color en un cos.
5. Distinguir i conèixer el paper desenvolupat pels diferents elements de la indústria tintorera: pigments, matèries a colorejar y el medi en el que es produeix el procés.
6. Aprendre a diferenciar per la seva estructura, les diferents fibres naturals i artificials, mitjançant l'utilització del microscopi.

COMENTARIS METODOOLÒGICS SOBRE LA UNITAT

- a. La unitat es centra en els dossiers que s'entreguen als alumnes, ampliant-los en cada apartat amb els conceptes que desconeixen: radiació, llum, longitud d'ona, etc.

- b. S'indueix en els dossiers els termes desconeguts com un petit diccionari.
- c. El mètode didàctic a utilitzar es el de portar l'alumne a una revisió dels coneixements que té adquirits sobre el tema, enriquint-los, ampliant-los, fent-los assimilar i comprovar sempre que sigui possible.
- d. En cada un dels apartats utilitzem els medis al nostre abast per a la millor comprensió:
- El prima òptic per la descomposició de la llum
 - El disc de Newton per a la recomposició
 - La visita al Museu de la Ciència per la formació dels colors lumínic i la mescla additiva.
 - La utilització de pigments per a obtenir els colors compostos pigment i la formació del negre.
 - La búsquedra en el diccionari dels colorants naturals utilitzats en l'antiguitat: índigo, púrpura, cochinilla, etc.
 - Recerca d'informació sobre els primers colorants: malveina,
 - Utilització del microscopi pel reconeixement de fibres.

CONTINGUTS

1. Que és el color ?

1.1. Definició en el dossier, ampliant amb els conceptes que l'alumne no conèix.

2. Descomposició de la llum blanca. Espectre solar.

Recomposició de la llum.

2.1. Utilitzem el prima

2.2. Utilitzem el disc de Newton

1.2.

3. Matèria coloretjada. Color d'un cos.

4. Colors llum. Colors simples o primaris i colors compostos o secundaris. Mescla aditiva. Colors complementaris.

4.1. Projecció de diapositives amb especial atenció a la gradació dels colors monocromàtics i als colors compostos.

4.2. Observació i comprovació de la formació del blanc per la mescla aditiva de colors llum.

5. Colors pigment. Colors base i colors compostos.

Mescla subtractiva. Colors complementaris.

5.1. Fer notar la similitud de la selectivitat de radiacions amb la funció dels filtres.

5.2. Mescles amb diferents pigments per obtenir els colors compostos pigment i, en particular, el color negre.

6. Colorants.

6.1. Colorants naturals.

6.2. Colorants artificials.

7. Fibres.

7.1. Fibres naturals.

7.2. Fibres artificials.

7.3. Reconèixement de fibres al microscopi.

TEMPORIZACIÓ PREVISTA

- Tres sessions.

L'10/11/91

LES FIBRES

INSTITUT DE BATXILLERAT "ARRAONA"

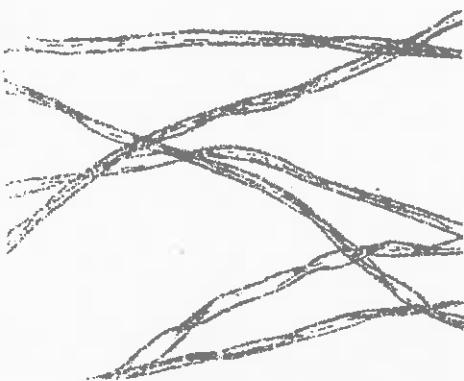
SABADELL - TERRASSA

FÍSICA
QUÍMICA

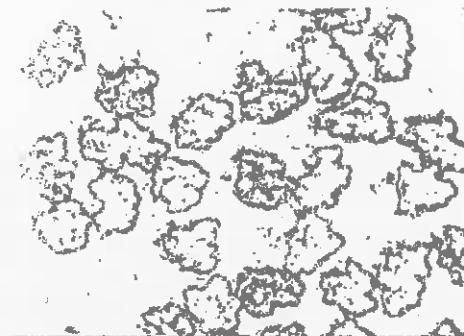
Fibres

Naturals i Artificials

Fotografia microscòpica d'una fibra de cotó mostrant la trossió alternativa en tots dos sentits (Acondicionamiento Tarrasense)

Secció transversal d'una fibra de ràf (fibra cel·lular) (Fibrans) vista al microscopi (Acondicionamiento Tarrasense)

Fotografia microscòpica d'una fibra de llana mostrant les escates de la superfície (Acondicionamiento Tarrasense)

fibra 1 BOT Cèlula generalment morta, molt allargada, de parets gruixudes i sovint lignificades, que té una funció mecànica. **2 CONSTR/SCUOL** 1 Cadascun dels elements filiformes a què hem pot imaginar descompost un material, considerat hidrogeònic, per tal d'estudiar i definir el tipus d'esforç a què és somès: segons aquest sigui de compressió o de tracció, haurà para de fibra comprimida o de fibra estirada, respectivament. 2 fibra neurra Línia teòrica determinada per les fibres que, en un element

fibres d'origen natural			
fibres del cultiu o de la flor	cotó lèpok míctil coco		fibra unicel·lular de la flor o de diverses espècies de <i>Gossypium</i> fibra unicel·lular de l'interior de la closca del fruit de les palmàcies fibra unicel·lular de la flor de les acciàpidàcies i apocinàtiques. Són varietats fascicles de fibres del fruit de <i>Cocos nucifera</i>
fibres vegetals	lini canem jute sisal (canem indi) kenaf (canem de Guinea) urdic rosella (malva espinosa) rami		fascicles de fibres de la tija de <i>Linen usitatissimum</i> fascicles de fibres de la tija de <i>Cannabis sativa</i> fascicles de fibres de la tija de <i>Cochlearis capillaris</i> o de <i>Crochus olitorius</i> fascicles de fibres de la tija de <i>Cannabis sativa</i> varietat <i>indica</i> fascicles de fibres de la tija d' <i>Hibiscus cannabinus</i> fascicles de fibres de la tija d' <i>Canna lobata</i> fascicles de fibres de la tija d' <i>Hibiscus sabdariffa</i> còdols holoxus de la tija de <i>Bactriaria nivea</i>
fibres de la tulla	sisal herèquen pitx abacà (canem de Manila) fique (fibra de Mauric)i turni (fibra de Novo Zelandia) espart (alfa)		fascicles de fibres de les fulles d' <i>Agave sisalana</i> fascicles de fibres de les fulles d' <i>Agave fourcroydes</i> o d' <i>Agave lechmanii</i> fascicles de fibres de les fulles d' <i>Agave americana</i> fascicles de fibres del pectol de les fulles de <i>Musa textilis</i> fascicles de fibres de les fulles de <i>Purpuraria gigantea</i> fascicles de fibres de les fulles de <i>Phormium tenax</i> fulles de <i>Sisyrinchium tenellissima</i>
fibres animals	llana		pòl de diverses races d'ovelles domèstiques (<i>Ovis aries</i>)
	pèl de cabra	moher caixmí tibet	pòl de la cabra d'angora (<i>Capra hircus varietas angorensis</i>) pòl de la cabra da calimbi (<i>Capra hircus varietas longipes</i>) pòl de la cabra tibetana (<i>Capra hircus varietas tibetana</i>)
	pèl de llúria		pòl de la llúria (<i>Lepus timidus</i>)
	pèl de conill	llana d'angora	pòl del conill domèstic i del conill da barba (<i>Oryctolagus cuniculus</i>) pòl del conill d'angora (<i>Oryctolagus cuniculus varietas angorensis</i>)
	pèl de camèlids americans	opaca llama vicunya punxac	pòl de l'alpaca (pacó) (<i>Lama pacos</i>) pòl de la llama (<i>Lama icma</i>) pòl de la vicunya (<i>Lama vicugna</i>) pòl del guanaco (<i>Lama guanicoe</i>)
	pèl de carall		pòl llan i dur (corra); i pòl fi i llançol del camell (<i>Camelus dactylus</i>) i del dromedari (<i>Camelus dromedarius</i>)
	pèl de cavall		pòl de la crinera i de la caua del cavall. Crin (<i>Equus caballus</i>)
	pèl de bou		pòl de bou domètic (<i>Bos taurus</i>)
	seda		filament del capoll del cue de seda (<i>Homobys mori</i>)
	tuscul, seda salvatge o seda silvestre		filament del capoll de diverses espècies <i>Antheraea</i> (<i>A. mylitta</i> , <i>A. pernyi</i> i <i>A. ypsilon</i>)
fibres minerales	amiant		fibra filable de natura cristalina, procedent de la serpentina i de l'hornblenda

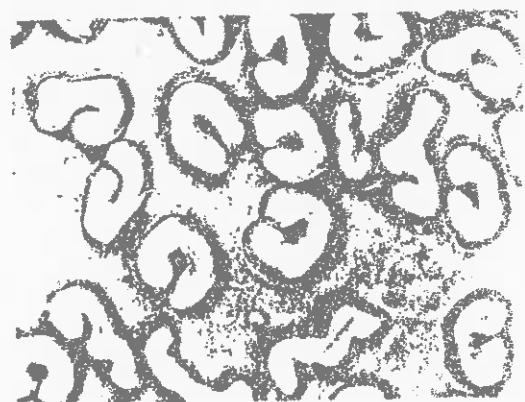
estructural (biga, suport, etc) sotmes a flexió, no treballen ni a tracció ni a compressió. 3 **HISTOL** Cadascun dels elements en forma de fus o de filament que se troba en els teixits animals. Aquest element pot ésser una cèlula allargada, una substància fibrosa, un conjunt de cèlules en filera, etc. Entre els principals tipus de fibres hi ha la fibra adrenèrgica[†], la collagena[†], la collagenica[†], l'elàstica[†], la muscular^(→ múscul), la

nerviosa^(→ nervi), la de Purkinje[†] i la de Sharpey[†]. 4 **TÈXT** I Caçsun dels elements sòlids, flexibles, filiformes, de llargada limitada (fins a un màxim de 2 500 nm) però molt superior al gruix (que varia entre 10 μ i 400 μ), que formen la fibra. Les fibres vegetals són constituïdes principalment per celulosa, en alguns casos gairebé pura (cotó), però sovint va acompanhada d'unes altres substàncies (hemicelulosa, lignina,

Secció transversal d'una fibra acrílica vista al microscopi (Acondicionamiento Tarrasense)

anàlisi elemental de les fibres animals (en tant per cent)

	llana d'ovella	sexa natural	llana de caseïna
carboni	52,0	49,2	53,0
hidrogen	7,1	6,5	7,0
oxigen	20,3	26,7	23,0
nitrogen	18,1	18,4	15,5
sulf	2,5	-	0,7
fosfor	-	-	0,8

longitud i gruix de les fibres més importants

classe de fibra	longitud en mm	gruix en μ
fibra curta (indi)	10-26	12-42
fibra mitjana (americà)	26-32	segons el tipus
fibra llarga (egipci)	34-42	
fibra extrallarga (Sea Island)	fina a 80	
Rapak	10-30	21-29
III		
fascicle de la tija	300-1300	
fibra a punt de filar	100-600	
coronitzat (fibra individual)	20-60	12-37
cànem		
fascicle de la tija	1000-2250	
fibra a punt de filar	650-750	
coronitzat (fibra individual)	15-55	16-60
pi		
fascicle de la tija	1500-2500	
fibra tallada	650-750	
fibra a punt de filar	20-250	
coronitzat (fibra individual)	1-5	15-25
rami coronitzat	60-260	40-80
abacà	fina a 2500	150-220
sisal	500-1100	100-400
bucco	150-300	50-300
llana d'ovella		
fina	60-100	17-23
mitjana	100-140	23-30
posta	120-250	33-42
caucho	150-300	14-96
lanaudi (pell fil)	50-80	3-40
cavalli		
cua	60-80	80-400
crinera	25-45	60-220
chappa de seda natural	60-260	13-16
fibra tallada de raïm		
per a filar com el cotó	30-40 (60)	10-50
per a filar com la llana cardada	60-100	10-50
per a filar com la llana pentinada (estan)	80-150	10-50
fibra de vidre	70-120	4-12
ament		
en brut		
a punt de filar	fina a 300	0,6
	10-20	

fibres químiques de polímers naturals

classe de fibra	procediment o origen	nom genèric	obtenció
de nitrat	nitrat	nitrat	Fibra fabricada a partir de la nitrocel·lulosa (el celulosa)
de coure	coure	coure	Fibra fabricada a partir del procressament per l'oxidi de coure amoniacal (Bemberg, raïm si coure, raïm cuprocí, raïm cuproamoniacal)
filaments químics, fibres tallades, químiques i altres productes	viscosa	viscosa	Fibra fabricada a partir del xantogenat de cel·lulosa (Ubrana, raïm de viscosa, viscosella)
de base cel·lulosica	acetat	acetat	Fibra fabricada a partir de l'acetsi de cel·lulosa (Celitox, Celitil, Celaspun, Forton, rafat)
	acetat saponificat	acetat saponificat	Fibra fabricada a partir de l'acetsi de cel·lulosa saponificat (Celeste, Fortisan)
	trisacetat	trisacetat	Fibra fabricada a partir del trisacetat de cel·lulosa (Aranell, Triacetat, Triatil, Tricel, Trianil)
de matèries vegetals	paper a la sotxa		
	paper al sulfat		
	paper cel·lulosa	paper	Fibres estretes de paper tallat, algunes vegades plenes, amb les quals hom fabrica fils plans o roscats
d'àcid algínic	àcid algínic	algínats	Fibres (fabricades a partir de composts de l'àcid algínic (Alginat))
de caucho i làtex	goma	goma	Fibres fabricades a partir del latex d'heura (heura) i per extrusió (caucho circular) o tallat de fulles de caucho (secció quadrada)
	albúmina dels grans de soia		Fibres fabricades a partir de la glicina dels grans de soia (soia de soia)
d'albúmines vegetals	albúmina del blat de moro	albúmines	Fibres fabricades a partir de la glicina del blat de moro (V-cera)
	albúmina dels cícerols		Fibres fabricades a partir de l'arginina dels cícerols (Argitil)
de matèries animals	d'albúmines animals	caseïna	Fibres fabricades a partir de la caseïna de la lleit (Fibrolone, Lactofil, Lanital, Tictal)

de la llana o del pèl que recobriuen el cos d'alguns animals o de filamentos secretats per certs cuers, aranyes i mol·luscs. Per a alguns teixits especials hom empra les **fibres minerals**, com l'amiant o la fibra de vidre. Les **fibres artificials** i les **fibres sintètiques** són obtingudes per extrusió, en el procés de filatura, del **polímer** corresponent. Malgrat que en aquest procés hom obté un filament continu, sovint el talia en fragments de llargada semblant a la de les fibres naturals i obté, així, una fibra que pot ésser filada pels mètodes normals de filatura. Les fibres artificials foren introduïdes, el 1899,

a França, per H. de Chardonnet, el qual obtingué un fil a partir d'una solució molt víscsa de nitrocel·lulosa. Cap als vintens del 19th segle, les fibres artificials de base cel·lulosica havien assolit ja una gran importància. El 1930 la producció mundial arribà a 100 000 tones. Les fibres artificials foren introduïdes a la Península Ibèrica per Barcelona, el 1906, en formar-se la Sociedad Espanola de Seda Viscosa; però fins al 1926 no se n'inicià la producció a Catalunya, amb la SAFAT (Societat Anònima de Fibres Artificials), a Blanes (Selva); el 1928 s'establí al P. de Llobregat la Seda de Barcelona. El 1962 es

fibres fabricades industrialment de base inorgànica

grup	procedència	nom genèric	obtenció
de vidre	vidre	fibra de vidre	Fibres obtingudes per enfrigament de vidre fos (Fiberglas, Glastiber, Isolair)
de roca o escòries	roca	fibra de roca	Fibres obtingudes de roques sedimentàries naturals foses (Rockalt, Sillón)
	escòries	fibra d'escòries	Fibres obtingudes per bufat d'escòries metàl·liques fluides (sachines d'alt forn) (llana d'escòries)
de metall	metall	Fibres metàl·liques	Filaments plans o rodons obtinguts per extracció de fils metàl·lics (Lamé, Luxex, Mastafil, Merton, Bedor)

composició química de les fibres vegetals*

classe de fibra	cellulosa	hemis-	pectino-	lípids	gels soluble-	carbo-	silic
	cellulosa	celulosa	pectino-	lípids	en agua	en agua	silic
cotó	82,7	5,7	—	—	1,2	0,6	10,0
lli en brut	56,5	15,4	3,8	2,5	10,5	1,	10,2
lli enriquit	64,1	16,7	1,8	2,0	3,3	1,8	10,5
cànem	67,0	16,1	0,3	2,3	2,1	0,7	10,5
jute	64,4	12,0	0,2	11,9	1,1	0,6	10,0
rami	68,6	13,1	1,3	0,6	5,8	0,3	10,5
sisal	65,8	12,0	0,0	8,9	1,2	0,3	10,0
abacà	63,2	16,6	0,6	6,2	1,4	0,2	10,0
formi	45,1	30,1	0,7	11,2	2,2	0,7	10,0

* segons E. Wagner

Indústries d'Acciai de Celràsa SA (INACSA) establiren una fàbrica a la Batllòria (Vallès Oriental), que, amb la SAFA i Fibracolor, de l'ordera, formen l'eix de la vall de la Tordera. Van a fruit del programa d'investigació iniciat el 1927 per l'empresa Du Pont de Nemours, el 1940 aparegué al mercat la primera fibra tèxtil sintètica, el nilò. A partir d'aleshores, l'ús de les fibres sintètiques s'estengué ràpidament, gràcies a la facilitat d'obtenició i a la gran varietat de llurs propietats. En general, les diverses fibres poden ésser reconegudes per mitjà d'un examen microscòpic que mostra l'estructura morfològica de cadascuna i la forma externa de la fibra. Les fibres sintètiques foren introduïdes a la península per la SAFA (1955), i aviat foren emprades també per la Seda de Barcelona (amb centres a Alcalà de Henares i al Prat de Llobregat), que n'ha assolit gairebé el control a l'estat espanyol. El 1971 el Principat produí 9 638 tones de fibrana o fibra cel·lulòsica tallada (25,1% de la de l'estat espanyol), 10 938 tones de raïó tèxtil i a l'acetat (76%), 7 542 tones de raïó cord per a pneumàtics (100%), 15 766 tones de fibres acríliques (67%) i 43 176 tones de poliamídues i poliesters (81,3%).

Les característiques físiques més importants de les fibres són la llargada i el gruix, la resistència a la tracció, l'allargament en la ruptura, l'elasticitat, el color, la brillantor i la uniformitat. Entre les propietats químiques, les més importants són la hidrosòpia, el poder afilant de la calor i el comportament davant els agents químics. La producció mundial de raïó i fibrana (fibres artificials) supera els 3 milions de tones anuals, més de la meitat de les quals són produïdes entre els ECA (670 000 tones), el Japó (550 000) i l'URSS (425 000). Segueixen en importància la Gran Bretanya (390 000 tones), Alemanya (RFA) (260 000), Itàlia (185 000), Alemanya (RDA) (160 000) i França (115 000). La producció de l'estat espanyol, de 48 000 tones anuals, es localitzà principalment als Països Catalans. La producció mundial de fibres sintètiques arriba als 2,3 milions de tones, la meitat de les quals entre els EUA i el Japó, seguits per Alemanya (RFA), Gran Bretanya, Itàlia, l'URSS i França. La producció a l'estat espanyol, en ràpid increment els darrers anys, és dunes 22 500 tones anuals. En el conjunt mundial, dos fets caracteritzen la indústria de les

fibres artificials i sintètiques: la intervenció de grans grups de la indústria química internacional i la formació de poderoses concentracions financeres, que exerceixen un control com més va més accentuat sobre aquest sector. La filatura, tissatge i preparació de la seda (la seda natural hi representa una part molt petita) i de les fibres artificials i sintètiques ocupava als Països Catalans, uns 30 000 treballadors el 1968 (4 000 al País Valencià). Les empreses es concentren entre els deltes del Llobregat i de la Tordera, i penetren terra eadins, fins al Cardener, i també entre el Palància i el riu d'Alcoi, amb una certa concentració a l'Horta (Jordi Riba i Arderiu/Joan Refagiotto/Enric Pongi Luppi i Pagès) 2 fibres de vidre QUIMINO Filament obtingut per extensió del vidre i posterior estiratge, fins que assoleix el diàmetre desitjat, generalment entre 1 μ i 8. Per la seva gran resistència mecànica i la seva ininflamabilitat, hom l'empra com a reforçant en teixits especials, com a aïllant tèrmic i en teixits per a filtres industrials. 5 fig Vigor, energia.

Diversos elements de fibrociment emprats en construcció (ACE-ECSA)

